

# ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ  
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ОЦАЦИ, ЈУЛ 2001.  
ГОДИНА XII БРОЈ 1626

## ГЛАСАЈТЕ ЗА ПОШТЕНЕ И ОДГОВОРНЕ

**ПОШТОВАНИ ГРАЂАНИ ОЦАКА,  
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ВАС ПОЗИВА ДА ИЗАЂЕТЕ НА ПОНОВЉЕНЕ  
ИЗБОРЕ ЗА ОПШТИНСКЕ ОДБОРНИКЕ, 26. 8. 2001. ГОДИНЕ, И ДАТЕ СВОЈ  
ГЛАС И ПОВЕРЕЊЕ НАШИМ ОДБОРНИЧКИМ КАНДИДАТИМА**

## ПОШТОВАНИ СУГРАЂАНИ



**Милица Вученовић, рођена 1947. године,  
пензионер, кандидат Српске радикалне стра-  
нке за општинског одборника СО Оцаци, МЗ  
Оцаци на бирчком месту бр. 40.**

Да ли су Срби небески или проклето пркосан народ, како су нас једном окарактерисали савремени окупатори, објашњавајући при том, како се српски народ нешто стално дури и буни против света, против, по њима природне и сасвим нормалне, америчке колонизације света. Данас, то више и није важно, јер изгледа као да је сам ђаво дошао по своје. Дошао је уз помоћ коца и конопца, а највише захваљујући великим материјалним донацијама, које су велике силе Запада нештедимице слале, не би ли коначно „демократија“ нашла своје место и међу српским народом.

Како су Американци пре неколико деценија и Грке (подсећања ради, Грчка је колевка демократије), научили шта је то и како изгледа „демократија“ на амерички начин, одлучили су да своје „демократске процесе“ мало прошире...

Услед нагле поплаве таквих „демократских процеса“, ми се данас осећамо као заморчићи.

Пре само десет месеци било је најважније, готово у свакој српској породици да се промени власт и да се већ једном живи, не боље, него само нормално. Како нормалан живот изгледа, свакодневно нам објашњавају они који су увек, и у време Броза, а и касније, живели боље, најбоље, јер су продали веру за вечеру. Продали су се у корист оних влада (западних), које су из „најхуманијих и најдемократскијих“ побуда, пишући своју непостојећу историју, убијали читаве народе. У корист оних који нам свакодневно машу „демократском“ палицом, која постаје све болнија и све више личи на давно заборављени робовласнички бич. Дакле, Срби су хтели промене, јер промене доносе нормалан живот!

**СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ**





**За њега је закон „приоритетан”, ако је тако, зашто је писао молбу о поновном пријему Савезне Републике Југославије у Уједињене нације, када је то по Уставу у искључивој надлежности Савезне владе, а не председника државе**

„Демократске” промене су се десиле, и због њих данас на хиљаде српских домаћина, глава породица не могу мирно да спавају, јер захваљујући тим променама, данас стотине хиљаде радника чека да од ове „демократске” досовске власти добије отказ.

Промене да, али које нас воде у још већу и страшнију беду, не само материјалну, већ и духовну и моралну. Захваљујући свакодневним потезима (анти)српске власти, цела земља иде на добош, и свако вуче на своју страну. А, страна је много. Ко зна шта нам досовска сутрашњица доноси? Можда нам, ускоро, званичан језик уместо досадашњег матерњег (српског) језика, уведу, под један енглески, а под два, па неки за који се они, америчке бештије и домаћи издајници буду договорили.

Оваква власт, какву Срби данас имају је послушничка власт. Ово је власт која налоге и директиве о томе шта је „демократски”, а шта није, добија у кабинету Монтогмерија.

Да ли је овакво досовско зло, оно за шта је српски народ гласао на прошлим изборима?

Класичне комунистичке паролe, данас, под досоманијом су мало саврменије, звуче као припросте и срцецапајуће фразе у јефтиним америчким филмовима, у којима је Рамбо увек најачи, а отприлике гласе: „...живимо још увек тешко, а за то су криви они из прошле власти, али ми ћемо издржати на путу транзиције и ништа нас сада неће спречити у томе. Ући ћемо у европске и светске токове новца, имамо помоћ свих важних међународних фактора... Ово радимо због наше деце... Морамо преузети од-

говорност, ма колико она, код једног дела народа наилазила на неодобравање. Одговорност подразумева и неке непријатности, али ако је то услов за нашу будућност, ми смо спремни...”

Све саме декларативне фразе и глупости, које служе само за заслепљивање и умиривање српског народа.

Народ би требало јавно да постави неколико идентичних питања онима који су били у предизборној кампањи перјанице, сива еминенција лако изговорених обећања.

Дакле, пре свих, питања за онога ко се пре избора хвалио како само он може Србе да погледа у очи, а данас се исповеда како, зато што не одступа од демократских принципа и легализма, врло често не бива схваћен на прави начин, па га зато досовска братија, врло често критикује иако је председник. Али, питања би требало поставити и ономе ко се дичи својом одговорношћу, која се код неких правих и поштених Срба, врло често назива, једноставним именом; издаја и продаја националних интереса. Дакле, заједничко питање за обојицу политичких моћника, ситних западних послушника, гласило би:

Шта је било са обећаним милионима долара, који су требали да уђу у нашу земљу, одмах по победи ДОС-а?

Шта је са обећањем да Срби неће бити испоручивани крвопијама Хашког трибунала?

Шта је са обећаним условима за нормални живот?

Шта је са стварањем правне државе у којој важи закон, а не страначко допадање и недопадање?



**Ненад Чанак је музичант, цео ДОС је музичант, зато су код народа и отпевали и одсвирали**



Шта је са обећањем да ће путеви у Србији, коначно бити поправљени?

Шта је са обећањем да ће сви медији бити „слободни”, да ли су то можда медији „слободни” само да хвале ДОС и њихове функционере, као да не постоји више нико на овим просторима, осим „осамнаесторице величанствених”?

Шта мислите, колико ћете се још задржати на власти, ако и даље наставите са провођењем политичких одлука, којима истребљујете српски народ?

Дакле, на сва ова питања народа, добићемо само једноумне, декларативне и догматичне одговоре ухваћене на брзину из Монтгомеријеве бележнице. То су одговори којима не решавамо, већ све више и брже укопавамо будућност наше српске деце.

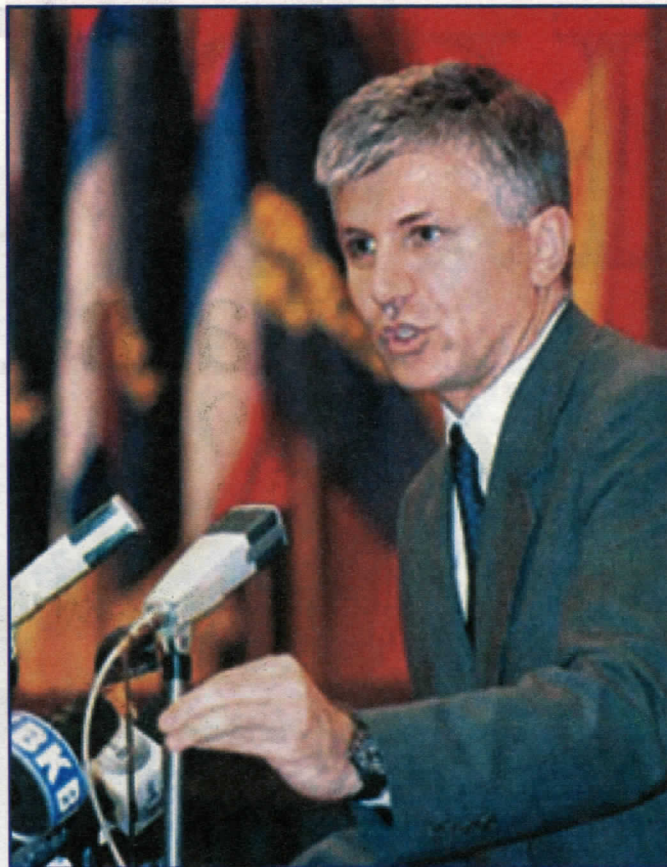
Заузврат, понекад, уместо одговора досовски бандитоси нас „увеселавају” враћањем његовог височанства престононаследника Карађорђевића са целокупном свитом, од којих нико не зна на честитом српском језику да нам назове добар дан и до виђења.

Да ли је решавање стамбеног питања породице Карађорђевић било најприоритетније за српски народ, који се одавно одлучио да живи у Републици, а не у монархији. Шта је са династијом Петровића у Црној Гори, и њиховим правима?

То су најновије досоиграрије, и да нису трагичне и опасне, још бисмо се смејали, али у оваквим условима, када нам белосветске аждаје растачу већ до пола начету државу, хвата нас језа. Куда и како? Шта нам ваља чинити у овој љутој невољи?

Досовска „грозница” напада сваки витални део, још живог државног организма, а српски народ је још увек нем и без знакова видљиве реакције. Да ли смо од недаћа и проблема отупели показале време.

На локалном нивоу ситуација је још трагичнија, и рекло би се што мања општина, то већи проблеми. Локални досовски моћници понашају се као највеће харачлије, који се не памте ни из османлијског доба. Власт, па макар и локална, очигледно не мења људе и њихове навике, макар не у позитивном смислу. Многи општински функционери су се још до октобра прошле године бавили разноразним прљавим пословима, што ће рећи, криминалне радње им ни тада нису биле стране, а данас, данас за све имају легитимно право, које су сами себи дали, јер њихов „демократски про-



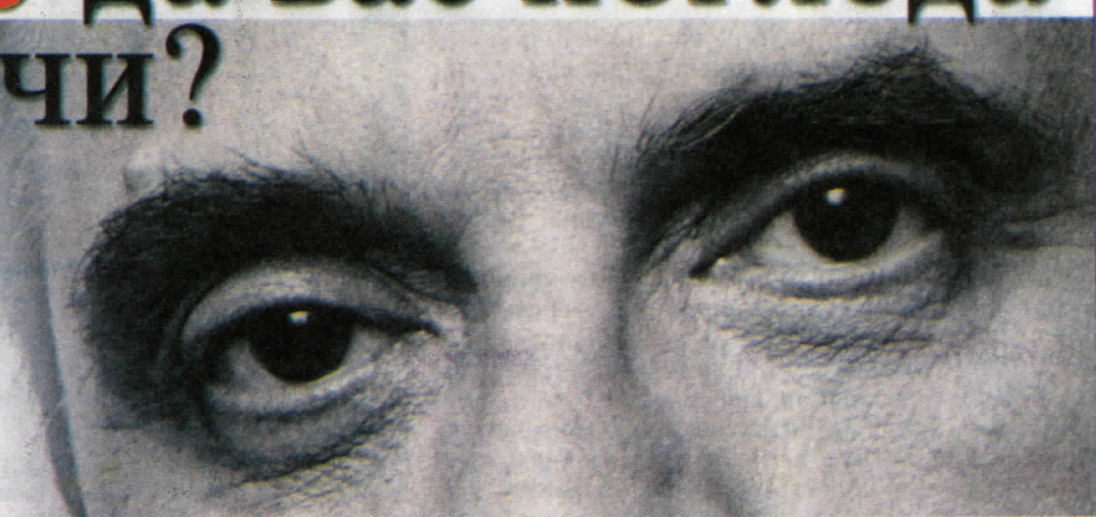
**Он је заговорник приватизације, зато је приватизовао полицију, медије...**



**Досовска „грозница” напада сваки витални део, још живог државног организма**



# КО више не сме да вас погледа у очи?



## КОШТУНИЦА и !

цес" то дозвољава и чак, подразумева. У складу са „демократским процесом" непотизам на локалном нивоу премашује све границе нормалног. Локални досови функционери поучени примером својих страначких лидера, који на републичком и савезном нивоу запошљавају све незапослене рођаке и пријатеље, хитро су почели да следе њихов пример, али шта ће бити кад њихових пет минута власти прође, размишљају ли о томе?!

Слика и прилика како локални досовски моћници проводе своју самовољу видљива је и у Оцацима, малој и лепој вароши.

У Оцацима се 26. 7. 2001. године одржавају допунски избори за одборнике Скупштине општине, и то је прилика за вас, грађани Оцака, да нешто промените и покренете набоље. Вашој лепој вароши неопходни су добри и часни домаћини, они који за собом не вуку ружне репове прошлости. Потребно

*Обавештавам све које то интересује да нисам гласао ни за Йорезе, ни за било шта друго. Немам појма шта се уопште дешава, питајте Чеду, а он ће Зорана. Уосталом, не знам шта је са мојом оставком.*

**Шифра: Прогледали досовац**

је да се у Општини неко од одборника залаже за испуњавање основних интереса свих грађана Оцака. Зато вам предлагемо да на бирачком месту број 4 своје поверење поклоните кандидату Српске радикалне странке, Милице Вученовић. Милица Вученовић је рођена у Раткову, које припада општини Оцаци, и каже да не постоји лепше место на свету од Оцака, али да су и њеном граду потребне неке иновације. Пуна је лепих и корисних идеја, које ће вам се допасти. Част и поштење су врлине које краће ову храбру жену, која је спремна да заједно са вама, уз ваше сугестије, а ка-

да је то потребно и критике, ради на улепшавању и дотеривању Оцака.

Вашим гласом за Милицу Вученовић остварујете прву праву домаћинску победу, јер је то глас за вас, за остварење ваших интереса!

**Јасна Олујић Радовановић**

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Издање приредио: Општински одбор Српске радикалне странке Оцаци  
• Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Марина Рагуш  
• Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић Радовановић  
• Техничко уређење и компјутерски прелом: Саша Радовановић • Лектор: Зорица Илић  
• Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Јана Живаљевић, Александар Вучић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Вељко Дукић, Весна Марић • Секретар редакције: Љиљана Михајловић • Штампана: "ЕТИКЕТА", Болеч